

Anm: Smuk operapatos til gør det selv-folket

📅 20. marts 2017, Politiken, Sektion 2 (Kultur), Side 4 (Kultur), HENRIK FRIIS..., 638 ord, Id: e62a9026

OPERA Følelserne er i overflod, når Niels Rønsholdt skaber nye, åndeløse operaer, hvor publikum selv spiller hovedrollen.

Blik for Blik. Niels Rønsholdt. Instr.: Charlotte Munksø. Medv.: Scenatet. Pakhus 11. Fredag. 5 Breathless Moment. Niels Rønsholdt og Signe Klejs. Opera-app. Kan downloades gratis i App Store. Fire hjerter.

Hvorfor ikke lade publikum sidde med hinanden i hænderne i rundkreds og selv sige replikkerne? Den aarhusianske komponist Niels Rønsholdt har et særligt projekt. Han vil nedbryde afstandene mellem komponist, sanger, musiker og publikum. Altså udviske de almindelige grænser i teatret, hvor en komponist har skabt en opera, nogle professionelle udfører den - og en passiv tredje part oplever den.

I hans nye opera ' Blik for Blik', som spillede fire gange over weekenden i Pakhus 11 på Østerbro, fik vi alle et nummer til et sæde i indgangen. På hver stol i rundkredsen lå en personlig konvolut med et par replikker på engelsk, som skulle læses højt, når et medlem af ensemblet lagde en hånd på ens skulder. En for en formede de 50 publikummer i kredsen så en tekst af følelsesladede udsagn kilet ind mellem melankolske orgelakkorder og vildt gestikulerende cellospil. Nogle udsagn var forsigtige og ydmyge, nogle var rigtige operaagtige udråb - men de fleste var langsommeligt rytmiske og nøgternt konstaterende.

Sådan bliver det åbenbart, når almindelige mennesker læser teatralisk tekst.

Replikkerne var to personers tanker om hinanden fra tiden før og efter deres forhold gik i stykker. Det meste som oneliners i hovedsætninger - som brokker fra en popsang eller måske den slags, man kommer til at sige hårdt presset hos parterapeuten.

' Jeg hader dig for alt det, du er' eller ' Jeg vil gå og aldrig komme tilbage'.

I midten af kredsen sad et par musikere så på en drejescene og supplerede den lille rundkredsopera. Intimt, anderledes, velklingende, nærværende.

Der var et par stykker i kredsen, der ikke var helt almindelige operagængere, og de tog historien videre efter tre kvarters sanselig amatørrecitation. Operaens anden del foregik i mørke, mens musikerensemblet, der også agerede kor, spillede en slags version 2 af historien med musikalske eksplosioner (kæder, glas, hundepropper, knaldperler og den slags), meditativ korsang og solosang mellem to sangere.

Den ene komponisten selv, der, som i tidligere værker, gav sit værk en helt særlig skrøbelig ægthed, netop fordi han kun var almindeligt god til at synge.

Jeg forlod salen i en blanding af forundring og begejstring. 'Blik for Blik' var virkelig anderledes og vellykket. Måske som en langsommelig, meditativ blanding af traditionelt japansk noh-teater, god dansk rundkredspædagogik - hvor alle skal synge med hver deres næb - og nysgerrig minimalistisk avantgarde.

Publikum er også medskabere i Niels Rønsholdts nye opera-app - vistnok den første af sin slags. Men her er det et individuelt socialt projekt, der er i gang. Bevæbnet med en iPad eller iPhone fører man sig selv igennem operaen ved at flytte fingeren over abstrakte figurer med dunkle strygere som ledsager i et sort, regnfuldt univers. På et tidspunkt, når man har vendt og drejet figuren, stiger musikkens intensitet, en hjertelyd begynder at dunke, og pludselig samler den abstrakte fi-gur sig til et voldsomt billede. F. eks. en ambulance, en mand med hovedet i en løkke eller et øje - og så begynder sangen.

Minutiøst, dramatisk og enkelt synger en kvinde et vers med rod i Ovids 'Forvandlinger' ledsaget af fed, sorgfuld hornmusik. Billedet bevæger sig mod beskueren og opløser sig, indtil en ny abstrakt figur kommer til syne, som man skal finde hoved og hale i. På den måde bliver operaen en gåde, man selv løser.

Når man har trænet lidt, tager det ikke vildt lang tid at gå igennem 'Breathless Moment'. 20 minutter måske. Og da musikken mellem de sungne vers viser sig ikke at forandre sig fra billede til billede, kommer man til at skynde sig lidt. Det er lidt ærgerligt, for både billeder og musik er vanvittig fascinerende. Universet ligner noirmesteren Frank Millers dystopi i tegneserien 'Sin City' og Rønsholdts enkle, gentagne musik er hypnotiserende smuk. Dystert og uvirkeligt abstrakt - men virker alligevel sært vedkommende.

henrik.friis@pol.dk

Jeg forlod salen i en blanding af forundring og begejstring.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.